

Kw. 15/8944
[Signature]

472

RAPORT WOJSKOWO-PRASOWY
za czas od 10 do 20 kwietnia 1944 r.

T R E Ś Ć :

- I. DOWÓDCY I WOJSKA
 - 1. Charakterystyka gen. Fromm
- II. SYTUACJA W NIEMCZECH
 - 1. Sytuacja żywnościowa
- ~~III. SYTUACJA W JAPONII:~~
 - 1. Charakterystyka dowódców
 - a/ marsz. Sugiyama
 - b/ adm. Nagano
 - c/ ~~gen. Tojo~~
- IV. WYWIAD NIEMIECKI W ARGENTYNIE
- ~~V. WYWIAD JAPŃSKI~~

Wpływ dn. *5. V*... 1944
L. dz. *472/44*...
Przydział.....

zyskane dane przez
l. dz. 552/44

I. DOWÓDCY I WOJSKA.

1. Charakterystyka generała Fritz Fromm. Dowódca niemieckiej armii rezerwowej, generał-pułkownik Fritz FROMM, jest mało znany szerszej opinii publicznej w Niemczech. Mimo to jest on jedną z najważniejszych osobistości naczelnego dowództwa Wehrmachtu.

Gen. FROMM pochodzi z rodziny ewangelickich pruskich pastorów. Ojciec jego był wojskowym i osiągnął stopień generała. Podczas poprzedniej wojny był oficerem sztabu głównego. Po załamaniu się Niemiec walczył w formacjach nacjonalistycznych w krajach bałtyckich oraz przeciwko Polsce. W randze kapitana wstąpił do armii republiki wejmarskiej i odegrał ważną rolę przy organizowaniu tajnej "Czarnej Reichswehry". Z tego czasu datuje się jego przyjaźń z feldmarszałkiem von BOCK.

Podczas procesów przeciwko "Schwarze Reichswehr" występował jako świadek, względnie rzeczoznawca. Zeznania jego wywołały przykrą sensację wśród zwolenników republiki wejmarskiej. Zeznawał on m.in. w procesie przeciwko znanemu pacyfście Otto LEHMANN-RUSSBUELDT, który został oskarżony o ostre skrytykowanie czynników wojskowych z powodu demonstracyjnego niewywieszenia żałobnych flag po zamordowaniu RATHENAU przez Wehrkreiskommando III, pomimo wyraźnego polecenia rządu Rzeszy. W jednej ze swoich książek BERTHOLD JACOBS stwierdził, iż w trakcie tego procesu Fritz FROMM "wykazał pożałowania godny niedorozwój umysłowy".

Fritz FROMM posiada niewątpliwy talent organizacyjny. W roku 1933 został on mianowany szefem "ALLGEMEINES HEERESAMT" w Ministerstwie Wojny. Obowiązkiem jego było dozbrojenie niemieckiej armii oraz skoordynowanie tej akcji z czterolatką GOERINGA. Wyposażenie armii w sprzęt wojenny, z którym HITLER rozpoczął wojnę w 1939 roku, było głównie dziełem FROMMA.

W okresie tym wpływy jego w Ministerstwie Wojny były bardzo silne, wobec czego mówiono wówczas o potężnej trójce: "FRITSCH-FROMM-BOCK". Podczas jednak gdy FRITSCH i BOCK padli, FROMM piął się coraz wyżej w górę.

Opinia, jaką cieszy się gen. FROMM, jest bardzo różnorodna. Przyjaciele nazywają go żartobliwie "General Sorgenschwer" ze względu na ogrom pracy i odpowiedzialności, jaką ponosi on w zakresie uzupełniania strat Wehrmachtu. Zadaniem jego jest "doprowadzanie do normalnego stanu" zniszczonych korpusów, uzupełnianie garnizonów w krajach okupowanych i t.p.

W kołach starej generalicji, której przypisuje się zastrzeżenia co do "intuicyjnej strategii" HITLERA, nazywa się gen. FROMMA "mózgiem Wehrmachtu". Nowi dowódcy, jak JODL, ZEITZLER, ROMMEL i DIETL oraz d. dowódcy "Waffen-SS" nie posiadają do niego pełni zaufania, i mówią o nim pocichu, iż jako o "czarnej owcy Wehrmachtu". FROMM otacza się chętnie tajemniczością, która mu bardzo dogadza. Oprócz najbliższych przyjaciół, do których należy usunięty feldmarszałek von BOCK, nikt nie wie, co myśli on naprawdę o HITLERZE oraz o regimie niemieckim. Regime'owi temu zawdzięcza on swoją szybką karierę, jednakże wtajemniczeni twierdzą, że posiada on w stosunku do niego poważne zastrzeżenia.

FROMM zaspakajał pierwotnie z łatwością wszystkie żądania HITLERA co do uzupełniania stanu armii niemieckiej. Jednakże straty na froncie rasyjskim przekreśliły jego kalkulacje. Ponadto obliczenia jego były oparte na założeniu, że Rzesza nie będzie zmuszona do walki na dwóch frontach. Obecnie jednak, oprócz frontu wschodniego i włoskiego, istnieje stałe wzmocnione pogotowie na Zachodzie. We Włoszech jest obecnie związanych 25 dywizji niemieckich; na Bałkanach - po odpadnięciu Włoch, musiano uplasować dalszych 15 dywizji. Nie dał wyników plan zdobycia 2.500.000 Norwegów, Duńczyków, Belgów, Holendrów, Ukraińców i Białorusinów na krucjatę przeciwko bolszewizmowi.

Totalna mobilizacja ludności niemieckiej, przeprowadzona w lutym 1943 r. po klęsce pod Stalingradem, nie rozwiązała wszystkich problemów uzupełnienia rezerw głównie z dwóch powodów:

- a/ obrona plot. i inne organizacje obrony ludności cywilnej wymagały o 2 miliony ludzi więcej, niż to było przewidziane w kalkulacjach gen. FROMMA;
- b/ potrzeby frontu wewnętrznego w Niemczech wymagały znacznego kontyngentów "SS", które nie mogą być wysłane na front.

W związku z tym dziennik "ESSENER NAZIONALZEITUNG" pisał niedawno:

"Nikogo nie powinno dziwić, jeśli dojdzie niebawem do fali jeszcze bardziej totalnej mobilizacji".
/ARGENT.TAGEBLATT z dn. 12. IV. 1944/

II. SYTUACJA W NIEMCZECH

1. Sytuacja żywnościowa.

KARTOFLE.

- W sposób oficjalny zostały potwierdzone pogłoski o niedoborze kartofli w Niemczech. Pod koniec stycznia r.b. zostało opublikowane, że "osoby, posiadające prawo do przydziału żywności, a posiadające 100 kgr. kartofli jadalnych w piwnicy, muszą zaspokoić tym zapasem swoje potrzeby aż do dnia 23 lipca 1944 r. Dlatego też zaleca się jaknajbardziej ostrożne gospodarowanie tymi kartoflami. Dodatkowe przydziały wydawane nie będą". Z wielu miast niemieckich dochodziły już wiadomości, że już w październiku i w listopadzie 43r tygodniowy przydział kartofli uległ redukcji do 2 kgr. na głowę. Zakazano surowo używania kartofli na karmę dla żywego inwentarza. Utworzono specjalne komisje dla wykrycia pozostałych jeszcze u rolników zapasów.

"VOEIKISCHER BEOBACHTER" zapowiada wydanie nowych przepisów dla restauracji w związku z gospodarką kartoflaną. Dotychczas goście restauracyjni mogli otrzymywać potrawy z kartofli bez kuponów; obecnie będą oni musieli oddawać kupony na tłuszcz za te potrawy, co wpłynie na znaczne obniżenie konsumpcji kartofli.

Z powyższego wynika, że minister aprowizacji BACKE popełnił błąd oświadczając, że zbiory kartofli w ostatnich latach dały nadwyżki o 10 milionów tonn w porównaniu z rokiem 1918, gdyż w rzeczywistości istniał deficyt w wysokości 12 milionów tonn w porównaniu z rokiem 1942. Deficyt ów jest tak wielki, że w rzeczywistości wystarczyłoby na pokrycie potrzeb ludności cywilnej i armii, jak przyznaje "DEUTSCHE ALLGEMEINE ZEITUNG".

Wielkie ilości kartofli są używane ponadto dla produkcji alkoholu, przyczym jest rzeczą mało prawdopodobną, ażeby produkcja ta, ~~zwiększając~~ idąca na cele wojenne, została zmniejszona na rzecz zwiększenia konsumpcji kartofli przez ludność.

NIEROGACIZNA

- Na jesieni 1943 roku stan nierogaczyny na terenie Rzeszy uległ spadkowi do 62% stanu przedwojennego, czyli zmniejszył się o ca 12.000.000 świń.

ŻYWNOSĆ Z UKRAINY

- W ciągu pierwszych miesięcy okupacji, aż do lipca 1943 roku /ogółem - 22 miesiące/, Niemcy wywieźli z Ukrainy do Rzeszy:

11.000.000 tonn zboża
3.500.000 sztuk bydła
16.000.000 sztuk drobiu
680.000.000 jaj.

Pozatem - olbrzymie ilości kartofli i karmy dla bydła.

/ARGENTINISCHES TAGEBLATT z dnia 12.IV.1944 /.

WIADOMOŚCI Z JAPONII

1. Charakterystyka dowódców.

Marsz. SUGIYAMA

- Usunięty ze stanowiska szefa sztabu głównego marszałek polny KAJIME SUGIYAMA liczy 64 lata; na stosunki japońskie uważany jest za młodego; ~~xxxxxxxxxxxx~~ należał do rady wojennej cesarza i posiadał bezpośredni dostęp do niego. Przed powołaniem na swoje ostatnie stanowisko był już wybitną osobistością w Japonii. Wyróżnił się, jako naczelny wódz armii japońskiej w północnych Chinach. Przeszedł przez wszystkie szczeble wojskowej kariery administracyjnej. Zajmował stanowiska wiceministra i ministra wojny, przewodniczącego biura gabinetowego do spraw mandżurskich i zastępcy szefa sztabu głównego. Nie zajmował nigdy żadnych stanowisk zagranicą. Uchodził stale za wielkiego przeciwnika wszystkich cudzoziemców i wszelkiej cudzo-

ziemszczyzny. W armii określano go, jako "uparte-
go tylko-Japończyka". Nie był zwolennikiem za-
granicznych wzorów w szkoleniu oficerów. Był cał-
kowicie przekonany co do zupełnej wyjątkowości
żołnierza japońskiego oraz niemożności osiągnię-
cia tego poziomu przez inne narody. Był zwolen-
nikiem surowej dyscypliny w armii oraz przeciw-
nikiem politycznej działalności oficerów, nie-
zależnie od tego, czy byli oni w służbie czynnej
czy też w rezerwie. Stronił się konsekwentnie
od wszystkich partji politycznych.
Opinie co do jego zalet dowodzenia, a w szczegó-
łności co do akcji w Chinach, nie są jednolite.
W każdym bądź razie większość była zgodna, że
"robił on to lepiej, niż ktokolwiek inny".
SUGIYAMA nie cieszył się opinią łagodnego szefa;
był gniewliwy i porywczy. Mimo swoich wad posia-
dał zaufanie armii i społeczeństwa.

Adm. NAGANO

- Admirał OSAMI NAGANO, szef sztabu admiralicji,
usunięty wraz z SUGIYAMA ze swego stanowiska,
liczy również ok. 64 lat. W przeciwieństwie do
niego, był on bardziej dyplomata, niż oficerem
marynarki. Był on w swoim czasie attaché mors-
kim w Waszyngtonie oraz delegatem na genewską
konferencję rozbrojeniową. Brał również udział
w innych zjazdach międzynarodowych. Posiada z
tego czasu liczne kontakty zagranicą. Zajmował
stanowiska wiceministra i ministra marynarki.
Zarówno jego jak i marsz. SUGIYAMA można raczej
zaliczać do zwolenników "internacjonalisty" ksi-
cia KONOYE /jeśli chodzi o SUGIYAMA - to dlatego
że KONOYE nie wtracał się do spraw armii, które
go nie interesowały/.

Generał TOJO

- Generał TOJO zajmował po poprzedniej wojnie
światowej stanowisko attaché wojskowego w Ber-
linie, gdzie nawiązał liczne i dobre kontakty
z przywódcami politycznymi oraz z wodzami "Czar-
nej Reichswehry". Uchodził zawsze za zdecydowa-
nego zwolennika doktryn totalitarnych i teorii
o wyższości rasowej, która nawet dla SUGIYAMA
szła zbyt daleko.
NAGANO i SUGIYAMA, którzy padli ostatecznie ofiarą
TOJO, nie ukrywali swojej osobistej ku niemu
antypatji i krytykowali jego regime. Wyrażali
się o nim, jako o "parwenjuszku Tojo" oraz okre-
ślali jego "zdolności wojskowe znacznie gorzej,
aniżeli jego kontakty faszystowskie".
Gen. TOJO jest w pierwszym rzędzie politykiem;
posiada on kontakty ze związkami młodych ofice-
rów, które ze swej strony kontaktują się z taj-
nymi cywilnymi organizacjami typu faszystows-
kiego.
TOJO, po obsadzeniu stanowiska szefa sztabu admi-
ralicji przez oddanego mu ślepo admirała SHIMA-
DA, posiada obecnie pełnię politycznej i ~~wszech-~~

wojskowej władzy. Zachodzą więc podstawy do stwierdzenia, że w Japonii został restytuowany de facto szogunat i że właśnie TOJO stał się obecnie nowoczesnym szogunem. Zachodzi pytanie - czy HIROHITO potrafi we właściwym czasie obalić ten "szogunat", jak to uczynił jego dziad? /ARGENTIN.TAGEBLATT z dn.17.IV.1944 /.

III WYWIAD NIEMIECKI W ARGENTYNIE

1. Grupa Beckera. Podsekretarjat Prasowo-Informacyjny Prezydentury Państwa ogłosił następujący komunikat:

"Zdołano ustalić, iż jedna z grup wywiadu "SICHERDIENST der NSDAP", działająca pod kierownictwem Johann Siegfried BECKER'a, który zbiegł, była najlepiej zorganizowana, zarówno ilościowo i jakościowo, jak również pod względem różnorodności środków jakimi dysponowała szczególnie w zakresie komunikacyjnym.

Wyspecjalizowany personel Biura Koordynacji Federalnej zakwaterował samolot - monoplan, marki FAIRCHILD o silniku 450 HP, który znajdował się w naprawie w prywatnym hangarze na lotnisku w San Fernando. Aparat ten został nabyty przez Alberto German WOLIKOPF za jego pieniądze oraz za sumy dostarczone przez BECKER'a. Jako pośrednik przy zakupie samolotu działał niemiecki agent Wilhelm Otto Albert SEIDLITZ /aresztowany, szef innej grupy Sicherheitsdienst der NSDAP. ~~X~~

Alberto German WOLIKOPF, który został aresztowany, jest obywatelem argentyńskim w wieku lat 33, żonaty. W roku 1940 stał przed sądem za uprawianie kontrabandy, którą oskarżeni trudnili się posługując się w tym celu samolotem. Na skutek tego procesu WOLIKOPF został zwolniony z przedsiębiorstwa komunikacji lotniczej "C.A.U.S.A.", w którym pracował jako pilot.

Pozatem policja federalna skonfiskowała jacht "ALGA" wartości 40.000 pesów argentyńskich, oraz łódź motorową "DORITA" wartości 10.000 pesów, należące do WOLIKOPFA.

Na kilka dni przed swoją ucieczką BECKER przekazał WOLIKOPF OWI celem sprzedarzy samochód marki Ford - typ 1939 roku e numerze rejestracyjnym 399-424-pr.de Buenos Aires, wciągnięty do rejestru na nazwisko Rodolfo Juan MOORE; jest to jeden z pseudonimów BECKERA. Samochód ten, który został zakwaterowany, był ukryty w jednym z domów w San Fernando; dokonano w nim pewnych zmian celem utrudnienia rozpoznania.

W samochodzie znaleziono szereg akcesorji, stanowiących przez puszczałnie części składowe radiostacji nadawczej, zainstalowanej w willi "Guerrico" w miejscowości BELLA VISTA pod Buenos Aires, którą rozmawiały osoby należące do grupy BECKERA po zerwaniu stosunków z Osią przez Argentynę. >

V. WYWIAD JAPONSKI

Ogłoszony został następujący oficjalny komunikat: "Z chwilą wypowiedzenia wojny przez USA na skutek agresji na Pearl Harbour przedstawiciele wielkich firm handlowych i przemysłowych japońskich w Argentynie otrzymali instrukcje przesyłania

do Tokio informacji ekonomicznych, przemysłowych, politycznych i społecznych dotyczących USA, jak również wiadomości o instalowaniu baz wojskowych, transportach oddziałów wojskowych USA it.p. w poszczególnych państwach południowo-amerykańskich.

Informacje te były wysyłane przez różne kompanie telefoniczne i telegraficzne. Kierownictwo organizacji szpiegowskiej spoczywało w ręku attache ambasady japońskiej SHOZO MURAI. Wysyłał on do Japonji, za pośrednictwem jednego z państw ościennych, depesze szyfrowe posługując się w tym celu zwykłymi książkami, w których tekścieznaczono w sposób mało widoczny niektóre litery.

Biuro ~~Ko~~ Koordynacji Federalnej skonfiskowało w związku z tem duże ilości materiału informacyjnego."

Piotr.
P i o t r